

ΓΡΑΦΕΙ

Ο Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Στή προηγούμενη έκδοση του Κυθηραϊκού βήματος με τη δημοσίευση του τετάρτου μέρους της έκλεισε η έκκλησή μας προς τους 3 κυθηρίους, ισχυρά μέλη στο κυβερνείο του Ελληνικού σκάφους. Η τοποθέτηση και η ανάλυση των θεμάτων ζωής και ερήμωσης του νησιού μας υπεγράφη από την συνεχώς καταφθάνουσας λαϊκή ανταπόκριση και κριτική.

Επειδή δεν είναι δυνατή όπως αναφέραμε ενωρίτερα ή λεπτομερής δημόσια παρουσία της, θα παρουσιάσουμε μίαν σε ποσοστά αναλογίαν των κρίσεών της.

α) Η κατά σειράν ανάγκης και προτεραιότητας τοποθέτηση έχει την 100% έγκριση της λαϊκής απαιτήσεως.

β) 100% ο κόσμος πιστεύει ότι επέστη ο χρόνος της πραγματοποιήσεως και του λυτρωμού.

γ) 100% πιστεύει ότι και οι 3 σημερινοί ισχυροί Κυθηριοί εμπνέονται με τα ίδια αισθήματα για την επίτευξή τους.

δ) 10% άλλοι απαισιοδοξούν και λένε μη περιμένουμε τίποτα και άλλοι φρονούν πως σαν και πάντα θα μεσολαβήσουν οι συνηθισμένες ολιγαρχικές αντιδράσεις για να προτιμηθούν ολιγαρχικοί ισχυρά κομματικά τσιφλίκια κι από κεί θα αποκαλυφθεί ή ανυπαρξία της αλλαγής.

ε) Και μόνον 10% απέφάνθη για τη πιθανή όχι αντίδραση αλλά αδιαφορία στο λιμενικό ζήτημα του νησιού μας. Τήν άποψη αυτή όμως γνωρίζοντες τον υψηλόν πατριωτισμόν, ενδιαφέρον και δίκαιοκρίσιαν του άνδρός την αποκλείουμε παντελώς.

Έχοντες όθεν απόλυτον εμπιστοσύνην εις την θέληση και δυναμικότητά των θέτομεν έαυτούς εις την υπηρεσίαν κάθε προσπάθειας και τοποθετούμεθα εις την παράπλευρη περίοδο αναστολής αλλά και συνεχώς παρακολουθήσεως από τις δραστηριότητες της οποίας θα είναι δυνατόν να βγούν τα θετικά συμπεράσματα και να ακολουθήσει η σωστή λαϊκή κριτική, μεταφερόμενη να συνδράμωμεν την δραστηριοποίησιν των υπευθύνων της τοπικής αυτοδιοικήσεως, εις την προώθησιν των τόσων θεμάτων που απασχολούν και ενδιαφέρουν την λαϊκήν ανάγκην και μόνον τριναριζόμενα σε βάρος της.

K.B.

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ

Κύθηρα: Όπως κάθε χρόνο τα Κυθηραϊκά σωματεία μας Αθηνών και Πειραιώς οργάνωσαν κι εφέτος την ετήσια τετραήμερη έκδοσή τους για να πάρουν μέρος στον Έορτασμό του Πολιούχου του νησιού μας Αγίου Θεοδώρου. Σαράντα Κυθηριοί και φιλοκυθηριοί έλαβον μέρος, κατελθόντες μέσω Πελοποννήσου με δύο πούλμαν.

Σάν διαμονή και βάση όπως πάντα έκαμον την Αγία Μονή από όπου κάθε μέρα εξέδραμαν για

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΟ «ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ ΒΗΜΑ» ΕΙΝΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ
«ΕΘΝΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ»

Για άλληλογραφία ή ανταπόκριση αποστείνετε στον
κ. Ιωάννη Μανέα. 855 NEW SOUTH HEAD RD. ROSE
BAY 2029 SYDNEY, N.S.W. AUSTRALIA.
TEL 371- 8492

ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ QANTAS
ΑΣΦΑΛΕΙΑ-ΑΝΕΣΗ-ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΟΦΙΟΣ
ΠΟΤΑΜΟΣ-ΚΥΘΗΡΑ
ΤΗΛ.: (0733) 33201

έπίσκεψη όλων των αξιοθεάτων και κοινοτήτων, συμβαλούσης και της όντως εξαιρετικής καιρικής καταστάσεως.

Ο τελετουργικός έορτασμός τόσο κατά τον Εσπερινόν όσον και κατά την λειτουργίαν της έπομένης και της Λιτανεύσεως της αγίας Κάρας υπήρξε όντως βαζαντινά μεγαλοπρεπής συλλειτουργησάντων δύο αρχιερέων μεθ' ολοκλήρου του κλήρου της νήσου. Του Μητροπολίτου μας κ.κ. Ιακώβου και του Σεβασμιωτάτου Γυθείου και Οιτύλου κ.κ. Σωτηρίου ο όποιος σημειωθίτω διέμεινε και συνεστιάζετο μετά των έκδρομών στην Αγ. Μονή.

Ο πανηγυρικός όμως έορτασμός με τη λαϊκή συμμετοχή υπήρξε πολύ πτωχότερος από άλλοτε, διαλυθέντες μεθ' την έκκλησιαστικήν απόλυσιν, γιατί με τις εξετάσεις των Λυκείου-Γυμνασίου έλλειψαν τα παιδιά και οι καθηγητές αφ' ενός αλλά και διότι όχι μόνον ουδεμία ως πρέπει οργανωμένη κοινοτική προσπάθεια καταβάλλεται δια τήν αναβίωσιν του μοναδικού λαϊκού Πανηγυριού του νησιού στη παλιά του μορφή αλλά και οι Προεδρεύοντες των θνησιγενών κοινοτικών οργανισμών ουδένα επιδεικνύουν ένδιαφέρον παρασυρόμενοι άλλοι εκόντες και άλλοι ακόντες από την καλλιεργουμένη τοπικιστική απομόνωσιν μετά των έξωκυθηρίων ούτε καν παρευρεθησαν στη Γιορτή, έλαμψαν δέ διά της απουσίας τους από τις έδρες τους όταν οι έκδρομοί επισκεφθησαν τις κοινότητες τους αποσπάσαντες γενική αυστηρή κριτική και ίδια των συμμετασχόντων ξένων φιλικυθηρίων.

Αραγε κατόπιν τούτων δεν θα προβληματισθούν τα Σωματεία εάν αξίζει τόσους κόπους και έξοδα ή συνέχεια της έκδρομής και ή πατριωτικήλαϊκή επαφή;

Τα της έκδρομής έσοδα, κάθε Σωματείον τα μοίρασε χωριστά ως εξής:

Γιά ΑΓ'Ιαν Μόνον δρχ. 7.000 για ΑΓ'Ιαν Έλλεσαν δρχ. 3.000, για Αγ'ιον Θεόδωρον δρχ. 3.000, για Αγ'ιον Κοσμάν Ξερουλάκι δρχ. 1500.

Υ.Γ. Για τις αντικυθηραϊκές και αντιπατριωτικές αυτές κατευθύνσεις των κατεστημένων υπολειμμάτων που δυστυχώς καλλιεργούνται επιτυχώς κάπως ακόμη θα επανέλθωμε εκτενέστερα σε επόμενη έκδοσή μας για ευρύτερη διαφώτιση, και επιζήτηση αντιδράσεως και εκ των κάτω και εκ των άνω.

Κατέβηκαν στο νησί μας τό περασμένο μήνα ο διευθυντής του πρωθυπουργικού πολιτικού γραφείου κ. Γρ. Κασιμάτης, ο Νομάρχης Αττικής κ., Κατριβάνης, ο Νομάρχης διαμερίσματος Πειραιώς

κ. Παπαδόπουλος, ο κυθηριος αντιπρόσωπος στο Νομαρχικό συμβούλιο κ. Κώστας Καλλιγερς μετά αρμοδίων υπηρεσιακών οργάνων για την εξέταση μετά των τοπικών κοινοτικών πραγόντων των προβλημάτων της νήσου. Εις την επομένην έκδοσή μας θα αναφερθούμε στα αποτελέσματα της συνεδριάσεως.

ΣΤΟΝ 8ο ΧΡΟΝΟ

1η Ιουλίου 1975, 1η Ιουλίου 1982.

Περίοδος προσπάθειας και αγώνα να ανταποκριθούμε χωρίς καμιά παρέκκλιση από τις γραμμές που τοποθετήσαμε στη πρώτη έκδοση του Κυθηραϊκού βήματος την 1ην Ιουλίου 1975, άδεσμευτοι από κάθε είδους ανθρώπινο συναισθηματισμό ή σκοπιμότητας και μόνον στην αυστηρή υπηρεσία του Κυθηραϊσμού.

Εάν ξεκινήσαμε σωστά και αν συνεχίζομε σωστά, απόκειται αποκλειστικά στη κρίση του αναγνώστη μας κοινού, ήμεις μόνο μπορούμε να μετρήσουμε τό ύψος της Λαϊκής αυτής κριτικής από τις ευρύτατες επαφές μας, με λόγια, με τό τηλέφωνο και με την άπιθανη άλληλογραφία του μαζί μας.

Ανάρπαστα πρωί πρωί τη μέρα της έκδόσεως τα φύλλα από τα Έφημεροδοπολεία, απαραίτητος σύντροφος, κάθε Κυθηραϊκού σπιτιού τό Κ.Β. για την ενημερωσή του και τό θεσμό του με τα πάτρια και αίπατηση μόνο για μεγεθυνσή του.

Με έλάχιστα φύλλα αποστολής στη γενέτειρα ξεκινήσαμε, 250 φύλλα μεταφέρει κάθε φορά δωρεάν και χωρίς καθυστέρηση ή φιλληληνική και ιδιαιτέρως φιλοκυθηραϊκή ευγενής προσφορά και καλωσύνη της μεγάλης αυστραλιανής αεροπορικής εταιρείας QANTAS και τα όποια διανέμονται από τους εκπροσώπους μας επίσης δωρεάν. Ακόμη δε στέλνονται ανελλιπώς χωριστά προς ενημέρωσιν των αρμοδίων κυβερνητικών υπηρεσιών.

Ήδη μπαίνοντας στον 8ο χρόνο μας και με μοναδική ικανοποίηση τη λαϊκή αναγνώριση και συμπάρσταση του πατριωτικού έργου μας και εύχαριστούντες όμοίως πατριωτικά και αδελφικά. Υποσχόμεθα την άμετακίνητη συνέχεια και προώθησή του.

Γιάννης Μανέας

ΓΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

Με άφορμή σχόλια του Κυθηραϊκού βήματος στη προηγούμενη έκδοσή μας για τις παρά την θέσιν του αεροδρομίου Ξελάθρες και την αναγκαιότητα των για την επέκταση και οργάνωσή του, έλαβαμε όνομαστικόν κατάλογον ιδιοκτητών εκ κληρονομιάς, εύρισκόμενον εις Αυστραλίαν με την πράκλησιν να μεριμνήσουμε για την επί του θέματος ενημέρωσή των και φροντίζουν την παραχώρησιν των κτημάτων διά τα περαιτέρω.

Τούτου ένεκα παραθέτομεν τόν όνομαστικόν κατάλογον με τούς αναλόγους εκτάσεις, γής με την πεποίθησιν ότι ουδείς των αναφερόμενων θα ύστερήσει να συνεισφέρει εις την εξιοποίησιν και αναγέννησιν του αγαπημένου μας νησιού.

Κληρονόμοι Ευάγγελου Φριλιγκου (γεώργιος, Νικόλαος Γρηγόριος κ.λ.π.) M2 3985.

Σάμιος Ευστράτιος μ2 15850.

Κληρονόμοι Χαρ. Π. Γερακίτη μ2 2590.

Κληρονόμοι Νοταρά Π. του Χαλαλάμους μ2 980.

Κληρονόμοι Παναγιώτη Δ. Γαλάνη μ2 135

Κληρονόμοι Γεωργίου Δ. Γαλάνη μ2 270

Μανέας Ιωάννης Κόσμα μ2 7.010.

Διά πάσαν περαιτέρω δυνατόν πληροφορίαν οι ένδιαφερόμενοι δύνανται να απευθύνονται εις τό Κυθηραϊκόν Βήμα.

Γιάννης Μανέας

New Chair appointment

SCIENTIFIC GROUNDS ON WHICH TO BUILD FOUNDATIONS

Research has taken many academics deeper and deeper into their subjects — but few have been taken literally as deep as Professor Harry Poulos, who has just been appointed Professor of Civil Engineering.

Professor Poulos started his career investigating the 'settlement behaviour' of relatively shallow foundations of buildings, but as the demand grew to build taller structures on poorer sites he extended his research into 'piling' — the driving of piles through upper layers until they reach firmer support below.

The work, undertaken in close collaboration with Professor Ted Davis (who was Professor of Civil Engineering in Soil Mechanics from 1968 until his death in February last year) achieved wide recognition as a method of design.

Professor Poulos acted as a consultant on many projects, including bridge foundations in Australia, an oil depot in Indonesia and a liquid natural gas plant in Algeria. Over the past few years his research has concentrated on the techniques needed to build offshore platforms, and his latest project has been to review the foundation design and the 'acceptance criteria' for the North Rankin natural gas platform off the north-west shelf of Australia.

This platform, being built by a consortium of companies including Woodside, BP, Shell, Cal Asatic and BHP, will be located in water 125 metres deep and the piles will penetrate a further 120 metres below the sea floor.

'It's not very deep in terms of sea depth', said Professor Poulos in an interview with *The News*, 'but it is very deep in terms of having to construct the piles down there.' The steel piles, nearly two metres in diameter, will be welded in sections and will require one of the world's largest pile driving hammers. There'll be a total of 48 piles, each costing about \$1½ million.

Professor Poulos said an interesting feature of the project — unfortunate for the oil companies but fortunate from the point of view of research — is that the soil through which the piles are driven is a carbonate sand of biological origin (the remains of marine organisms). This material crushes very easily and provides quite poor support for foundations compared with normal sand which is silica-based.

'We have the dual problem of a very heavy platform which has to withstand rough storms and even cyclones, and very poor soil conditions. The piles have to go down through the loose sand to reach a more cemented strata below', he said.

Professor Poulos and his colleagues have recently been involved in another investigation on similar piles in the Bass Strait for Esso Australia.

'Over the past 18 months we've done an extensive program of laboratory tests and analysis to try to provide more complete design data for such piles in Bass Strait', he said. 'Bass Strait, like the north-west shelf, also has biological-origin carbonate sands, and there's still a lot of scope for research. There are similar problems internationally. Carbonate sands tend to be widely distributed around oil-producing areas, such as the Arabian Gulf, the Gulf of Mexico, and offshore India.'

Professor Poulos's work over the past 15 years has been aimed at developing a 'scientific' approach to the design of pile foundations. He says that pile foundations have been in use for thousands of years, but knowledge of their performance has been largely empirical: 'People have just taken a tree stump and knocked it into the ground. It's only been since the middle of this century, when structures started getting larger, that all the old empirical rules have been questioned', he said.

Professor Poulos' colleagues in the Geomechanics Group are Dr John Booker, Dr Peter Brown, a Professional Officer, five research students, and occasional visiting scholars. His active research career is evident from his co-authorship (with the late Professor Davis) of two books, *Elastic Solutions for Soil and Rock Mechanics* (1974), and *Pile Foundation Analysis and Design* (1980). He is also the sole author of five chapters in books and 34 papers, and joint author of a further 45 papers.

A graduate of this University, he worked for a Sydney firm of consulting engineers after the completion of his PhD in 1964. He returned to the University as a lecturer in 1965, and was promoted to Senior Lecturer in 1969 and to Reader in 1972.

Although a Reader is traditionally relatively free of teaching and administrative duties, Professor Poulos continued with a fairly heavy teaching load after his appointment. Following the resignation of a member of staff, and the death of Professor Davis last year, the strength of the Geomechanics group fell from five to three, and he shared administrative responsibilities.

Two years ago the School started a part-time master's course in Civil Engineering which has involved extra teaching for all staff members. The two-year course had an initial intake of 56 students, with an additional 24 last year and 32 this year. It is expected to settle down to an enrolment of about 60, and is popular because lectures are held on Monday afternoons rather than at night.

'We've found that employers are willing to allow leave, and that the timing suits a lot of people in the geomechanics field', said Professor Poulos.

The three major 'users' of graduates in civil engineering are government departments, construction firms and consulting firms. Only a very few stay on to do PhDs, especially over the past three or four years as salaries for engineers have increased.

'We have been offering our first class honours graduates \$4,620 to come back here and do their PhD. Not many have been prepared to do that, because it means dropping \$12,000 a year or more for the privilege. This year, however, we have been able to offer a more reasonable salary because scholarships have been offered by three companies who want research done on particular topics. We seem to be headed towards the American system of having research contracts, in which PhD students work on specific topics selected by a company. That is alright, provided the topics are ones we feel are worthwhile and are ones we can supervise.'

'But I wouldn't like to see it get to the stage it has reached in the U.S. where you just look for research projects because you get money, otherwise you don't do research.'

The major difference between the typical PhD of the 60s and that of the 80s is undoubtedly, in Professor Poulos's view, the presence of the computer. 'Today we can contemplate doing analytical work that was just not on in the 60s', he said. 'But you probably had to use your brain more in the 60s to look for short cuts to solutions. These days you can just leave the computer run for a week if necessary to get your answer. It's a bit too easy, and we need to remain aware of the need to exercise judgement. It's got to the stage where answers from the computer are accepted as gospel, which is certainly a danger.'

T.G.

The University of Sydney News, 16 March 1982 — 27

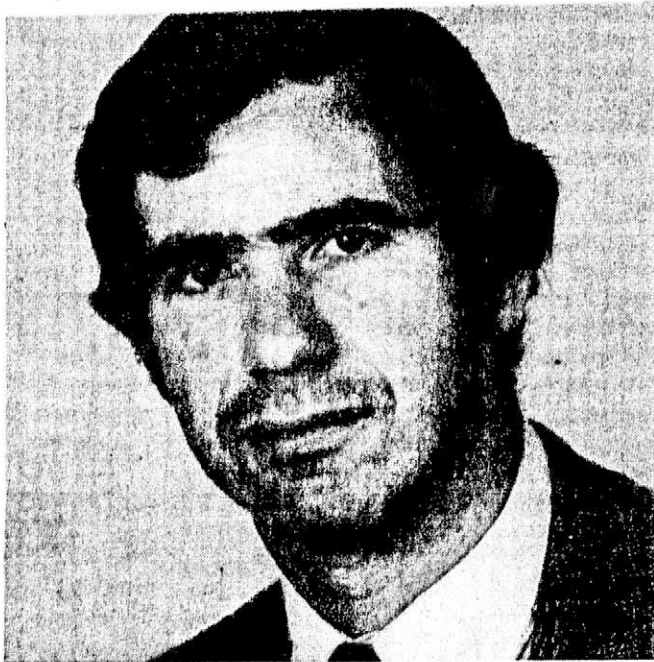
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
PROFESSOR HARRY POULOS

Γεννήθηκε στην είδυλλιακή και πανοραμική πόλη του NNO KATOOMBA το έτος 1940 δευτερότοκος γιός των εγκρίτων συμπατριωτών μας κ. Γεωργίου και κ. Ελένης Τζωρτζοπούλου προερχομένων από το πανέμορφο και χιλιτραγουδημένο Καραβά και εξακολουθητικά διαμένοντες στο πανσυγνωστό Αυστραλινό τουριστικό όροθέσιο, όπου επίσης είναι εγκατεστημένος και ο πρωτότοκος γιός Θεόδωρος ασχολούμενος με επιτυχείς κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις.

Μαθητεύσας εις τά εκεί σχολεία δημοτικής και μέσης εκπαιδεύσεως, τά όποια άφου έτελείωσε άριστεύσας, έσυνέχισε φοιτητικήν ειδίκευσιν εις τό Πανεπιστημιόν Σύδνευ. Διαμένων μετά του έκ μητρός θείου του κ. Ευάγγελου Χ. Ζαντιώτη, επιλέξας τόν κλάδον του CIVIL ENGINEERING (πολιτικού μηχανικού). Βραβευθείς καθ' άπασαν τήν μαθητικήν και φοιτητικήν σταδιοδρομία του με κρατικήν ύποτροφία (Scholarship) ως διακρινόμενος διά τήν άφοσίωσίν του εις τήν μελέτην και τήν επιμέλειαν μαθήσεως.

Αποφοιτήσας άριστουχος τό 1964 ανέλαβε ύπηρεσίαν ως CONSULTING ENGINEERS (Σύμβουλος μηχανικών) εις Αυστραλιανήν επιχείρησιν άπ' όπου λόγω των ιδιαίτερων ικανοτήτων του έδιορίσθη τό 1965 LECTURER (ύφυγητής) του Πανεπιστημίου προχθείς τό 1967 κατά προτεραιότητα σέ άρχαιότερον ύφυγητήν (Senior Lecturer) τό 1972 σέ READER (Βαθμός σάν βοηθόν καθηγητή) και έσχάτως σέ ταχτικόν καθηγητήν.

Professor Harry Poulos

Έργα του πνευματικά είναι πολλά βιβλία τής ειδικότητάς του καθώς επίσης και ως ταχτικός συγγραφέας δεκάδων άλλων επιστημονικών όργάνων.

Ο καθηγητής Τζωρτζοπούλος ύπήρξε ό ανατέλλων άστέρας εις τόν άπέραντον άστερόεντα επιστημονικόν και επαγγελματικόν άυστραλιανόν ούρανόν, όχι άστέρας διάττων ταχείας δύσεως αλλά προριζόμενος νά διαλάμψει εις τόν επιστημονικόν στερώνμα τής ειδικότητάς του άνερχόμενος τήν μίαν μετά τήν άλλην τās βαθμίδας τής κλίμακος επιτυχίας κατακτήσας τόν ειδικόν αυτόν επιστημονικόν όρίζοντα, άκόμη και στή τωρινή ραγδαία εξέλιξη του αυτόματου ύπολογισμού.

Από φύσεως άπεράντου καλωσύνης χαρακτήρ.

άσυνήθως μετριόφρων, είναι παντελώς ξένος πρós τίσ κενόδοξες επιδείξεις και του κυνηγητού φήμης και προβολών, ένάντια στίς συνηθισμένες τσιούτες ματαιόδοξες ανθρώπινες άδυναμίες.

Ανατραφείς σέ οικογενειακόν περιβάλλον με βαθιές, ρίζες στα πατρία ιδεώδη και άρχας, θαυμάσια κάτοχος τής ελληνικής γλώσσας, ένυμφεύθη νεώτατος έκλεκτήν Κυθηριανήν κόρην τήν Μαρίαν τό γένος Δημητρίου άναστασοπούλου (LANGLEY) και έγκατασταθείς εις τό άριστοκρατικό προάστειον τής βορείου περιοχής τής πόλεως Σύδνευ GARILINGFORD, έδημιούργησε ελληνοπρεπέστατην οικογένεια με 4 τέκνα, τό Γιώργο 17κ έτών τήν Ελένην 15, τό Δημήτρη 12, και τόν Παναγιώτην 7 επίσης κειθείς οικογενειακώς επανειλημμένως τή πατρώα γή.

Γιά λεπτομέρειες τής επιστημονικής άξίας και δράσεως του διαπρεπούς συμπατριώτη μας άναδημοσιεύουμε ειδικόν άρθρον του Σύδνευ UNIVERSITY NEWS 16 Μαρτίου 1982 άναφερόμενου πρós τιμήν του.

Ειμεθα άπόλυτα βέβαιοι ότι ή παρούσα άρθρογραφία μας θά προσκρούσει εις τήν ένγνωσμένην μετριόπθεια του άνδρός.

Πλήν εξαιτούμεθα τήν φιλικήν μετριόπθεια του και τήν επιείκειάν του πρós τούτο, διότι νομίζομεν ότι κάθε προβολή παρόμοιας άξίας είναι δικαιον καθήκον αλλά και παραδειγματική.

Αγαπητέ μας HARRY ή φυλετικές σου ρίζες και ή Αυστραλιανή πατρίδα καμαρώνουν τό βλαστόν μας.

Τό Κυθηραϊκό Βήμα που καλλιεργεί αυτές τίσ ρίζες επίσης σέ καμαρώνει με πατριωτική υπερηφάνεια και χάρει έγκάρδια γιά τό πανάξιο βλαστόν μας, εύχόμενο ολόψυχα ταχεία τήν άνοδόν σου εις τήν άνωτάτην βαθμίδα τής επιστημονικής κλίμακος όπως σου άξίζει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
50η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΗ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΘΟΔΩΡΟ

Με συμμετοχή υπερακατό προσκεκλημένων, συγγενικού και φιλικού περιβάλλοντος και περιστοιχιζόμενοι από απογόνους δευτέρας και τρίτης γενεάς, εορτάσθη σε πλουσιοπαρόχη δεξίωση ή πανετηκοστή ξέτειος, χαρούμενου και καρμποφόρου συζυγικού βίου των πρωτόρων ομογενών μας κ. Νικολάου και κ. Άννας Σαμίου από το πρᾶστειον BANKSTOWN εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ υἱοῦ των Γεωργίου στο πρᾶστειο DUNDAS τῆς βορείου περιοχῆς τῆς πόλεως μας Σὺ δνὲν τὴν 5—6—1982. Ἰδιαιτέρον ἀναμνηστικὸν καὶ τιμητικὸν τόνον στὸ χαρμόσυνο εορτασμὸ ἔδωσε ἡ παρουσία τῶν ἐπίσης πρωτοπόρων καὶ λίαν γνωστῶν συμπατριωτῶν μας ἀδελφῶν κ. Κωνσταντίνου καὶ Εμμανουὴλ Μπαβέα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος ἔλαβε μέρος ὡς κουμπάρος στὸ γάμο τῶν εορταζόντων, ἐβάπτισε τὸν πρῶτον βλαστὸν Παναγιώτην καὶ ἀκολουθῶς ἐπίσης τὸν ἐστεφάνωσε. Ἐγκαρδίως συγχαίρομεν τὸ μακρόβιον ζεύγος καὶ εὐχόμεθα νὰ εορτάσουν χαρούμενοι καὶ τὴν ἐξηκονταετὴ ἀδαμάντινον ἐπέτειον.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Ὀλυμπία Ἰωάννου Νοταρὰ ἀπὸ τὸ Greystanes τῶν Δυτικῶν προαστείων τῆς πόλεως μας προσέθεσε τὸν τρίτον καὶ πάλιν ἄρρενος φύλλου βλαστὸν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν δένδρον, ὀνομασθέντα Γεώργιον. Συγχαρητήρια στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ καλορίζικος ὁ νεαφίχθεις διάδοχος.

I.M.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἡ αἰθρία συναισθηματικὰ ἀτμόσφαιρα τοῦ Κυθηραϊκοῦ μας ὀρίζοντα στὸ τελευταῖο διάστημα τῆς χρονικῆς περιόδου πρὸ καὶ μετὰ τὶς ἀναστάσιμες ἐβδομάδες, ἐπεῖτα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες προηγούμενες παντοτεινὲς ἐξόδους, ἀγαπητῶν συμπατριωτῶν μας, ἐσκιάσθη ξαφνικὰ μετὰ τὴν μετὰστασιν λίαν ἀγαπητοῦ μέλους τῆς παροικίας μας καὶ ἐκλεκτοῦ οἰκογενειάρχου τοῦ Εὐρηπίδη Μ. Φαρδούλη ἀπὸ τὸ CRONULLA ἑτῶν 71 στὸ Νοσοκομεῖο, τὴν 13ην 6-1982. Ὁ αἰμὴνιστος Εὐρηπίδης ὑπῆρξε ὁ τελευταῖος ἐν ζωῇ γόνος ἐκ τῶν 5 ἀρρένων μελῶν τῆς ἐκ Ποταμοῦ Πατριαρχικῆς οἰκογενείας τοῦ Μηνᾶ Φαρδούλη (Γκικομηνᾶ) καὶ ἐκ τῶν πρωτοπόρων τῆς ἐν ὑποστάσει ἀκόμη πρῶτης μεταναστευτικῆς γενεάς μας, λίαν ἀγαπητὸς, τὸσον εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν μας κοινότητα ὅσο καὶ εἰς τὴν μικτὴν τοιαύτην διὰ τὴν καλοσύνην του καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐνεργητικότητά του.

Ἡ ἐξόδος τοῦ ἐγέντο ἀπὸ τὸν Ἱερὸν ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης στὸ KOGARAH καὶ ἀνεπαύθη στὸ LAWN CEMETERY BOTANY. Εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν σύζυγόν του κ. Ἐλένη, τὰ τέκνα του κ. Σταυρούλα Κοντούρη καὶ Μηνᾶ, τὰ ἐγγόνια του Νικόλα καὶ ΛΙΑ τὴν ἀδελφὴν του κ. Ἐλένην τὰ τέκνα Νικόλα καὶ LEA τὴν ἀδελφὴν του κ. Ἐλένη Σ. Κασιμάτη καὶ λοιποὺς συγγενεῖς διαβιβάζομεν τὰ θερμὰ τμᾶς συλλυπητήρια εἰς δὲ τὸν αἰμὴνιστον ἐκδημήσαντα εὐχόμεθα αἰώνιαν ἀναπαύσιν καὶ τὸν «Γαῖα ἔχε ἐλαφρὰν».

Ἐτελεύτησε τὴν Ἀθῆνα ὁ Νικόλαος Γεωρ. Καλλιέργης ἡ Μπαγιώκος σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν μόλις μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τὴν μετὰστασιν τῆς ἀγαπημένης συζύγου τοῦ Ἐλένης. Απορφανίσθη ἀκόμη ἀπὸ ἓνα οὐσιαστικὸ παραγοντὰ τοῦ τὸ συνεχῶς ποσοτικῶς ἐπικινδύνως διαρέον Κυθηραϊκὸ ἀνθρώπινον δυναμικὸ, διακριθέντα διὰ τὸν ἐνθερμον πατριωτισμὸν του, τὴ διαλεχτὴ οἰκογενειακὴν του τοποθέτησιν, τὸν μὴ ὑποστελλόμενον φιλελευθερισμὸν του, τὴν κοινωνικὴν δημιουργικότητα καὶ δράσιν του, ὁ δὲ γράφων τὴν ὀλιγόλογον αὐτὴν νεκρολογίαν εἰλικρινοὺς παιδικοῦ φίλου.

Ἡ σωρὸς του μετεφέρθη καὶ ἀνεπαύθη εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον τῆς ἀγαπημένης του νενέτειρας.

Στὸ γυιὸ τοῦ μηχανικὸ Ἐργολάβου στὶς τέσσαρις κόρες του τὴν Αὐστράλιαν, Ἀμερικὴν, Ἀθῆνα, Κύθηρα, στοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφές του καὶ λοιποὺς συγγενεῖς ἐκφράζομε τὴ βαθειὰ μας λύπη καὶ τὰ θερμότερα συλλυπητήριά μας εἰς δὲ τὸν ἀξέχαστο Νίκο τὸ «Κοιμήσου ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰώνιον ὕπνον σου ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν τετέλεκας».

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκδηύθη στὸ Ποταμὸ, ἡ Διονυσία Τσαμπηρὰ σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν. Φιλικώτατα συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους τῆς καὶ ἐκείνης εὐχόμεθα τὴν μνήμην αἰώνιαν.

I.M.

Καὶ τώρα μὴ ἐπίσκεψῃ
Ναύρουμε τοὺς φρατσιοῦτες
καὶ μόλις πού με ἀντίκρυσαν
μοῦ ἀνοῖξαν τὶς πόρτες

Φθάνοντας μέσα στὸ χωρὸ
βλέπω καλὸ σημάδι
μοῦκαμε ὅλο τὸ χωρὸ
Υποδοχὴ μεγάλη.

Τί ἐγίνες; Σὲ χάσαμε
λέγαμε τί ἔχεις γίνει;
Γιατί δὲν ἀνηφόρισε
ἀπὸ τὴ μαύρη λίμνη;

Ἐκαμα σφάλμα στὴν ἀρχή
μὰ θὰ τὸ διορθώσῃ

κί ὅλους σας τώρα γενικά
θέλω γιὰ νὰ ἀνταμώσω

Φαίνεται πῶς ἡ Ξενητιά
χρυσάφι σὰς πλουτίζει
ἐφυγαν ὅλοι ἀπὸ δῶ
Κι ἐλάχιστ' ἔχουν μείνει

Δὲν ἔχομε παράπονο
γιατί μὰς ἐνθυμούνται
τὸ καλοκαίρι ἐρχονται
καὶ ὅλοι καλοπερνοῦνε

Καὶ τὸ μικρὸ μας τὸ χωρὸ
πολὺ τὸ ἐκτιμοῦνε
πούβγαλε καὶ πολιτικούς
τὴ χώρα κυβερνοῦνε

Μὰ τώρα πούρθε θέλομε
μαζί μας νὰ καθήσεις
καὶ ἂν δὲν καταδέχεσαι
θὰ μὰς στενοχωρήσεις

Νοιώθω πῶς τὸ χωριὸ σας
ἔχει μεγάλη ἀξία
βλέπω πλατεῖα καθαρή
καὶ δύο καφενεῖα.

Θὰ εἰσθε ἀξίεπαινοι
ἔτσι νὰ εἶναι πάντα
Νόμιζα πῶς σταθμεύουνε
ἐδῶ τὰ ἀεροπλάνα.

Μάζεῦται ὅλο τὸ χωρὸ
Ἀκόμη καὶ οἱ παπᾶδες
ὅλοι ἐκεῖ θὰ μαζευτοῦν
Νὰ παίξουνε ἀμπάλες.

Μὰ δὲν ξενάω τὸ κρασί
θὰ τὸ θυμάμαι αἰώνια
Μὲ φίλους τὰ τσουγκρίζουμε
εἰς τὰ πολλὰ τὰ χρόνια.

Παυλάκηδες, Ραῖσηδες
Πολλοὺς ἔχω γνωρίσει
Μὰ τώρα ὅλοι φύγανε
γι' ἀνατολὴ καὶ Δύση.

Σὰς βλέπω ὅλους μὴ χαρὰ
καὶ ἂς φεύγουνε οἱ χρόνοι
ἔχομε ἄερα καθαρό
Απὸ τὴν Ἀγία Μόνη

Κάνομε φυσικὴ ζωὴ
τίποτα δὲν μὰς βλάπτει
τράπεζες δὲν γνωρίζομε
καὶ ἡ τσέπη μας γεμάτη

Ἐμεῖς δὲν ἐπιαστήκαμε
στὴς ξενητιάς τὰ δύχτυα
κοιμώμαστε κανονικά
δὲν ἔχομε ξενήχτια

Τὰ σπίτια μας Παράδεισος
βλέπεις τὰ ἔχομε ὅλα
καὶ ὅλα τὰ κορίτσια μας
Τριαντάφυλλα καὶ βιόλα.

Καὶ ὅλες εἶναι διαλεχτές
μεγάλῃ ἡ μικρούλα
κάθ' ἐπισκέπτῃς τοῦ νησιοῦ
Προτίμα φρατσιοπούλα.

Γιάννης Πρινεας (Σαράφης)
BURWOOD

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐνθερμος δραστηριότητα πού ἐπέδειξε τὸ Κυθηραϊκὸ Βῆμα ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του σὰν Κυθηραϊκοῦ λαϊκοῦ ὀργάνου γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ περιουσιακοῦ χώρου τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου πού λόγω τῆς φυσικῆς του θέσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱστορικοῦ του πιστεύομεν ὅτι εἶναι στὴ πρώτη γραμμὴ τῆς Κυθηραϊκῆς μας προβολῆς.

Ἀτυχῶς κατ' ἀρχὴν ἡ περίοδος τῆς ἐπικαταράτου κάτοχῃς ἐν συνεχείᾳ ὁ συμπεσας φαντικός καλογερισμός, οἱ διάφορες διοικητικὲς τοῦ ἱδρύματος μεταβαλόντες αὐτοὺς ἡ παντελὴς ἀδιαφορία σὲ ἀγώνισαντες εἰς αἱ προστασίας ἀπὸ τὴν κοινότητα εἰς τὰς εἰστίας ὑπάγεται ἡ ὅλη περιφέρεια καὶ μαζί με ὅλα αὐτὰ παντελὴς ἐλλειψὴ συλλογικῆς Κυθηραϊκῆς Πανκοινοτικῆς παρακολουθήσεως καὶ συμμετοχῆς στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀξιοποίηση καὶ προστασία τοῦ σπουδαιωτάτου αὐτοῦ Ὀροθεσίου, ἐνὺ θάπρεπε νάχε ἡδη ἀναβιώσει καὶ νάχε ὅπως ὑπάρχουν ἐνδείξεις, διευρινθεῖ τὸ Παραδοσιακὸ Λαϊκὸ Πανηγύρι, ἐνὺ θάπρεπε νάχε ἀνακαινισθῇ, τὸ παράπλευρο ἱστορικὸ ἐρειπωμένο κτίριο (καὶ ὑπῆρξαν εὐκαιρίες πού χάθηκαν ὡς γνωστὸν) χρησιμοποιούμενον γιὰ κοινωνικὴ ὠφέλεια, ἐνὺ θάπρεπε νάχε ἀξιοποιηθῇ ὁλόκληρος αὐτοῦ περιουσιακὸς χώρος, ἐνὺ τέλος θάπρεπε νὰ μεταβληθεῖ σὲ ὄντως τουριστικὴ ὅσιν τὸ κυθηραϊκὸ αὐτὸ Ἐπίκεντρο ἀντιθέτως φαίνεται ὅτι εἴμεθα ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ διάλυση καὶ ἀφάνειά του.

Ἐνὺ κάποτε ὑπῆρξε μὴ θερμώτατη καὶ ἐλπιδοφόρα περίοδος ἐνεργείας ἀπὸ κοινού Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ Μητροπόλεως ἐνδεικνύουσα ὅτι ἐπὶ τέλους κατὶ θὰ προέκυπτε ἐπιπροσθέτως δὲ ἐν συνεχείᾳ δημοσίας ὑποσχέσεως λίαν βαρύνοντος κυβερνητικοῦ στελέχους γιὰ ἐνίσχυση μὲ 5.250.000 δρχ. ἀδικαιολόγητα καὶ ξαφνικὰ κάθε προσπάθεια ἡττόνισε παντελὴς.

Δὲν μὰς παραξενεῖ βέβαια ἡ ἀθέτησις τῆς χρηματικῆς ἐνίσχυσεως τὸ συνηθισμένο κόλπο τῆς προεκλογικῆς παραπληρώσεως ἡ ὁποία ὅπως καὶ ἡ ἀκολουθήσασα παρόμοια ἀπὸ ἑτερον ὑψηλὸν Κυβερνητικὸ παράγοντα ἐξ 100.000.000 δχ. διὰ τὸ ἀεροδρόμιον μὲ τὴν ἐπιτόπιον μάλιστα ἐπιβλητικὴν ὀφίσιν του εἶχον καθαρὸν ψηφοθηρικὸν χαρακτήρα γιὰ τὸ πολυπαρθὲς ἀλλὰ δυστυχῶς ἀμετανόητο Τσιριγώτικο ψηφομέτρη ἰδιάζον τέχνασμα τοῦ μακροζῶου πολιτικοῦ κλίματος.

Μὰς εἶναι ὅμως ἀδιανόητὴ ἡ ἀτονίσασα καθαρῶς Κυθηραϊκὴ προσπάθεια καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀπάθεια.

Διὰ ταῦτα ἀποτεινόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὸ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας καὶ τὰ κυθηραϊκὰ Σωματεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πρὸς δὲ εἰς τοὺς καθεύδοντες τοπικοὺς κοινοτικούς παράγοντες γιὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον τὴν αὐρίον καὶ τὸ μέλλον φροντίζομεν, γράφομεν καὶ ἀποχτοῦμε ἀντιπάθειες οἱ ἀξωκυθηριοὶ καὶ ἀναληφθεῖ κοινὴ προσπάθεια καὶ δραστήρια ἐνέργεια, γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς πού εἶναι ὁ κεντρικὸς καθρέπτης στὸ Κυθηραϊκὸ μας πλαίσιο.

Υ.Γ. Ἐξακολουθητικὰ ἐπαναφέροντες τὴν τὸσον θαυμάσια προσαρμοσμένην εἰς τὴν πραγματικότητα σκέψιν τοῦ αἰμὴνιστοῦ ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Δωροθέου γιὰ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν τῆς ἐδρας τῆς Μητροπόλεως μας, παρουσιάζουσιν τόσα δικαιολογητικά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
«ΤΟΥ ΣΚΛΑΒΕΙΟΥ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ»

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Κυθήρων
κ.κ. Ἰάκωβον
ΚΥΘΗΡΑ

Σεβασμιώτατε,

Εὐχαρίστως σὰς γνωρίζομεν ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἱδρύματος «Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον Κυθήρων» εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτέρου Δικαστηρίου τῆς Κουνσλάνδης περὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κληρ. Γ. Σκλάβου καὶ κυρίως εἰς ἀναγνώρησιν τῆς θετικῆς συμβολῆς σας εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, σὰς ἀνεκήρυξεν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 191/8.3.82 πράξεως του ὡς Ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ ἱδρύματος.

Παρακαλοῦμεν δεχθεῖτε τὴν συμβολικὴν αὐτὴν τιμὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν σας, εἰς ἐνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἱδρυμα καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν αἰσθήματά σας.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κασιμάτης

Ὁ Γ. Γραμματέας
Δημ. Κόμης

Πρός το Διοικητικό Συμβούλιο
της Κυθηραϊκής Αδελφότητας Κουνσλάνδης

Αγαπητοί Συμπatriώτες,

Σας στέλνω με απόσπασμα του 191/8.3.82 πρακτικού του Δ. Συμβουλίου του Ιδρύματος, με το οποίο αποδεχόμεστε την απόφαση του Ανωτέρου Δικαστηρίου της Πολιτείας σας που δίνει λύση στο θέμα της χρησιμοποίησης των εισοδημάτων του κληρ. Γ. Σκλάβου, που θα επιτρέψει την ανέγερση της πτέρυγας κατακοίτων που από κοινού είχαμε προγραμματίσει.

Παρόλο που ετέθησαν γραφειοκρατικοί όροι στη διαδικασία αποστολής των χρημάτων δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε τη συμβολή σας στη λύση που δόθηκε και να μη σας συγχαρούμε γιατί σκεφθήκατε και ενεργήσατε σαν γνήσιοι Κυθηριοί.

Ελπίζουμε και θα το επιδιώξουμε με κάθε καλή προαίρεση να συνεχιστεί η καλή συνεργασία μας για να ολοκληρωθεί ο κοινός μας στόχος και να λειτουργήσει η πτέρυγα όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Αντίγραφο μεταφρασμένο στα Αγγλικά στέλνουμε στον κ. Μπράουν για να φροντίσει μαζί σας ναρθούν οι πρώτες 100.000 δολ. για να ξεκινήσουμε τις οικοδομικές εργασίες.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος
Γ. Κασιμάτης

Ο Γ. Γραμματέας

Δημ. Κόμης

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρός το Κυθηραϊκό βήμα Σύνδευ

Αναφερόμενος στο ντοκουμανταίρ της ΕΡΤ της 23.4.1982 στην έκπομπή «Η ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΔΑ» με θέμα τα «ΠΟΛΥΤΡΑΓΟΥΔΙΣΜΕΝΑ ΚΥΘΗΡΑ», η οποία κάθε άλλο συνέβαλε στην προβολή του νησιού μας. Αντίθετα το υποβάθμισε. Άλλωστε υπήρχαν πολλά άλλα ενδιαφέροντα και όχι να κατασπαταληθεί ο χρόνος σε θρύλους. Καθώς επίσης σε πλάνα όπως π.χ. η λήψη μέσα από το λεωφορείο, με το κεφάλι του οδηγού χωρίς καν οπτικό πεδίο. Υπάρχουν τόσα ενδιαφέροντα στην ιστορία του νησιού μας και γενικά στην όμορφη του, που δύσκολα συναντά κανείς σε άλλα νησιά.

Σαν επαγγελματίας ασχολήθηκα πολλά χρόνια με την σωστή προβολή του νησιού μας, και έχω την γνώμη ότι η ταινία αυτή δεν ήταν σωστή. Δεν υπήρχε κατάλληλη γωνία λήψης καθώς επίσης οι ώρες ήταν ακατάλληλες.

Όλα αυτά δεν είναι μόνο δική μου γνώμη, αλλά κάθε Κυθηρίου που είδε την ταινία.

Κοιν/ση:

—Υπουργείο Προεδρίας

—Υπουργείο πολιτισμού

και Επιστημών

—Ε.Ρ.Τ.

—Υ.Ε.Ν.Ε.Δ.

—«Φωνή των Κυθήρων»

—κ. Γρηγόριο Κασιμάτη.

Κύθηρα 2 Μαΐου 1982

Με τιμή

Ε.ΣΟΦΙΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΚΩΣΤΑ ΛΟΥΡΑΝΤΟΥ

Κυριακή 25 Οκτωβρίου του περασμένου χρόνου 1981. Στις 9 το πρωί το τεράστιο αεροπλάνο της Κουάντας που μάς μετέφερε από την Ελλάδα στην Αυστραλία, προσγειωνόταν στο Αεροδρόμιο της Μελβούρνης. Είναι ένα απαλό ηλιόλουστο ανοιξιάτικο πρωινό, πλημμυρισμένο μυρουδιές και φως.

Φαίνεται πολύ όμορφη πόλη η Μελβούρνη. Κρίμα που δεν έχουμε τον καιρό να την δούμε καλλίτερα. Σε λίγο, αφού μάς γίνει, ένας γρήγορος έλεγχος, εδώ μέσα στο αεροδρόμιο, θα πετάξουμε για το Σύνδευ.

Στην αρχή του ταξιδιού μου δυσκολεύτηκα κάπως με τη γλώσσα. Εύτυχώς από το Μπανγκόκ έχω συντροφιά μου ένα καλό και εύγενικό φίλο, τον Ξενοφώντα Καστρίσιο. Συναντηθήκαμε μέσα στο αεροπλάνο και με συντρόφεψε από εκεί και πέρα σε όλο το άλλο ταξίδι. Έτσι δεν είχα πιά πρόβλημα.

Τελειώσαμε με τον έλεγχο. Το αεροπλάνο τροχοδρομήθηκε. Πετάμε πάνω από απέραντες εκτάσεις. Βλέπω κάτω, εδώ και εκεί, κάποινα σπιτάκια. Θά είναι φαίνεται οι φάρμες της Αυστραλίας. Σε λιγότερα από μιάωρα κοντοζυγώνουμε στο Σύνδευ, τη μεγάλη αυτή πόλη με 3.000.000 κατοίκους. Είναι μια πόλη απλωμένη σε μία τεράστια έκταση. Βρισκόμαστε πάνω από την πόλη του Σύνδευ. Από το παραθυράκι του αεροπλάνου βλέπω κάτω. Όλα φαίνονται καθαρά καθαρά. Μονάχα οι κεραμιδένιες τους σκεπές ξεπροβάλλουν και ξεχωρίζουν μέσα στο πράσινο. Ένα γύρο στα σπιτάκια, διακρίνω καταπράσινους κήπους και πολλές πισίνες που με το ζωηρό γαλάζιο τους χρώμα,

μοιάζουν σαν δαχτυλιόπετρες. Μα και την πόλη του Σύνδευ όπως την βλέπεις από δω ψηλά λες και άγκαλιάζει σφιχτά σφιχτά και ζηλιάρικα το ξακουστό της το λιμάνι.

Σε αυτό το φυσικό και άπανεμο λιμάνι, καταλαιάζουν και γαληνεύουν τα κύματα του ωκεανού. Μυριάδες μικρά πλεούμενα που μόλις μόλις διακρίνονται από το αεροπλάνο είναι άραγμένα σε αυτό με σιγουριά.

Προσγειωθήκαμε. Σε λίγα λεπτά τελειώνουμε με τις διαδικασίες του αεροδρομίου. Είμαστε έτοιμοι να φύγουμε. Έχω χάσει το φίλο μου τον κ. Καστρίσιο. Ψάχνω παντού να τον βρω. Θέλω πολύ να τον ευχαριστήσω για την προθυμία και την καλοσύνη του να με συντροφέψει και να με βοηθήσει στο ταξίδι. Δεν τον βρήκα.

Φεύγουμε με το αυτοκίνητο του άνησιού μου Ανδρέα για το Βωκλούς. Το Βωκλούς είναι μια περιοχή του Σύνδευ από τις πιο όμορφες και τις πιο ακριβές. Σε λίγο φτάνουμε σε ένα μεγάλο διόροφο άρχοντικό σπίτι. Ο κήπος του είναι πολύ μεγάλος, με πολλά και ωραία καλοπιστικά δέντρα και λουλούδια. Όμορφα και καλοβαλμένα κισκία είναι στημένα από την άλλη πλευρά του κήπου, προς τη μεριά του λιμανιού. Από δω μπορεί να δει κανείς και να χαρεί πλατεία όλη την όμορφη τούτης τήσπ όλης και του λιμανιού της. Το ξακουστό λιμάνι του Σύνδευ με την προκυμαίες και τις αποβάθρες του από τη μία μεριά και τις καταπράσινες και ηλιόλουστες παραλίες από την άλλη. Σε αυτές τις πανέμορφες παραλίες του Σύνδευ με βεβαίωσαν ότι το πιο μικρό σπιτάκι πουλιέται 1.000.000 δολάρια.

Υπάρχουν πολλοί που έχουν μια προκατάληψη μπορώ να πω, σε βάρος της Αυστραλίας. Βρίσκουν πως τάχα είναι μια μελαγχολική και αφιλόξενη χώρα. Όλοι αυτοί, είναι σίγουρα μακριά από την αλήθεια και από τη σημερινή πραγματικότητα. Αυτή η άδικη και παράλογη παραμόρφωση της αλήθειας και αυτή η άδικαιολόγητη και λαθεμένη γενίκευση της εντύπωσης τούτη η χώρα είναι μια χώρα μελαγχολική και αφιλόξενη, είναι σίγουρα μια εντύπωση, που απόμεινε ως τα τώρα, από τις πικρές μνήμες περασμένων εποχών. Είναι μια πικρή θύμηση από την εποχή που ο δυστυχής ο μετανάστης δούλευε κλεισμένος στη λάτζα, από τη μία νύχτα ως τη άλλη, για μισή λίρα τη βδομάδα.

Είναι από την εποχή που ο μετανάστης μας δεν είχε νόημα. Το έλεγαν Τέγκο. Αυτή την εποχή που μιλάμε, πολύ λίγοι, ελάχιστοι, ήταν οι μετανάστες εκείνου που ξέραν λίγες λέξεις Αγγλικά και τα κατάφερναν να συνεννοούνται στη τοπική τη γλώσσα, την Αγγλική. Οι άλλοι, οι πολλοί ούτε μια λέξη Αγγλική δεν ξέρουν. Μα ούτε κατά τη δική μας τη μητρική γλώσσα δεν μπορούσαν και δεν τολμούσαν να μιλήσουν, γιατί, όχι μονάχα τις ειρωνίες κάτ το μίσος των ντόπιων μπορούσαν να προκαλέσουν αλλά και τις γροθιές τους δεν ήταν δύσκολο να δοκιμάσουν.

Τόσο ήταν η έχθρότητα του ντόπιου για τον ξένο μετανάστη. Τον έβλεπε πάντα σαν ξένο και παρείσαχτο στο δικό του τόπο και σαν άμορφωτο και άπολίτιστο.

Όμως, αυτή η δύσκολη και σκληρή εποχή για το μετανάστη μας, πέρασε για πάντα. Και τώρα δεν απόμεινε τίποτα άλλο, από μια πικρή αλλά μακρινή και ξεθωριασμένη ανάμνηση.

Εκείνα τα δύσκολα χρόνια, ο ξενιτεμένος μας έφευγε και άφηνε πίσω του, το σπίτι του, τον τόπο του που γεννήθηκε, τους δικούς του, ότι πιο αγαπημένο είχε, με μοναδικά εφόδια τις συμβουλές του πατέρα και της πονέμενης του μάνας τις ευχές. Ξενιτεύονταν όμως με μια άμετακίνητη απόφαση, να ζήσει, να παλαίψει και να προκόψει. Και δεν λιποψύχησε. Δεν λύγισε μπροστά στις λογής λογής δυσκολίες και τα εμπόδια. Και πάλαψε σκληρά και έπιμονα για να στεριώσει την αντίληψη στην έντιμότητά του, την ειλικρίνεια, την ακατάβλητη εργατικότητα που τον διακρίνει και την ακλόνητη πίστη του, να προκόψει και να διακριθεί. Και χωρίς ψευτοεγωισμούς και ψευτοπερηφάνειες, άγνωστες σε αυτόν τον καλόκαρδο και ακούραστο δουλευτή, μπορούμε άφοβα να διαλαλήσουμε, ότι σε αυτή του την προσπάθεια πέτυχε πέρα ως πέρα.

Την άλλη μέρα στις 26 του Οκτώβρη βρεθήκαμε στο κέντρο του Σύνδευ. Τούτη είναι η έμπορική περιοχή της πόλης. Εδώ τα μαγαζιά, που τάβλεπω για πρώτη φορά, είτε μικρά είναι, είτε μεγαλοκαταστήματα απλωμένα σε 2—3 οικοδομικά τετράγωνα, είναι όλα πεντακάθαρα και στημένα με πολύ γούστο και νοικοκυροσύνη. Χωρίς καμιά υπερβολή, η καθαριότητα και η τάξη που βλέπει κανείς σε αυτά τα καταστήματα, προκαλεί πολύ μεγάλη εντύπωση. Στην Ελλάδα, θα πρέπει να το ομολογήσουμε κι ως μη μάς κακοφαίνεται, είμαστε ακόμη πολύ μακριά από αυτή την τάξη και αυτή την καθαριότητα.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, πήγαμε για φαγητό σε ένα ωραίο εστιατόριο, εκεί στο κέντρο του Σύνδευ, στο ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ. Είχε πολλά και ωραία φαγητά. Εγώ δε δυσκολεύτηκα να δώσω την παραγγελιά μου. Είπα να μου φέρουν ένα ψάρι ψητό στη σκάρα. Ήθελα να δοκιμάσω τα ψαριατάς Αυστραλίας. Και είχα λόγους να το κάνω. Μούχαν

πεί, ότι τα ψάρια της Αυστραλίας είναι πολύ άνοστα. Σε λίγο μου έφεραν σε μία πιατέλα όβαλ ένα ψάρι, ίδιο συναγριδα. Εδώ το λένε σνάπα. Θάταν πάνω κάτω 600—700 γραμμάρια. Μου φάνηκε πολύ μεγάλο για μερίδα και ρώτησα τον άνησιό μου τον Ανδρέα που είμαστε συντροφιά «Είναι για μέαν όλο αυτό το ψάρι;». Εδώ οι μερίδες είναι πολύ χορτάτες. Αυτό το διαπίστωσα και τις κατοπινές μέρες.

Όταν άρχισα να τρώω το ψάρι μου το βρήκα πολύ τρυφερό και πολύ νόστιμο και παραξευμένους είπα: «Βρέ παιδιά, έμένα μου είχαν πεί στην Ελλάδα, ότι έχει πολλά ψάρια η Αυστραλία, αλλά είναι άνοστα. Όμως εγώ, τάβρισκα και τρυφερά και πολύ νόστιμα». Και ο Έλληνας σερβιτόρος που στεκόταν εκεί στο πλάι και άκουσε, μου απάντησε γελώντας: «Έτσι λένε. Μα θαρρώ πως τα βρίσκουν άνοστα τα ψάρια της Αυστραλίας, γιατί είναι άφθονα. Και βρίσκουν πολύ νόστιμα τα ψάρια της Ελλάδας, γιατί σπάνια τα βρίσκουμε και ακόμη πιο σπάνια τα τρώμε». Και αυτή πραγματικά θαρρώ πως είναι η αλήθεια. Όσο σπανιότερα τρώς ένα φαγητό, τόσο νοστιμότερο το βρίσκεις. Και είναι αλήθεια, ότι εγώ και όλα τα άλλα φαγητά, που δοκίμασα το τετράμηνο διάστημα που έμεινα στην Αυστραλία, δεν βρήκα να έχουν καμιά διαφορά, από τούτα εδώ τα δικά μας στην Ελλάδα.

Ολόκληρη η τούτη η βδομάδα την πέρασα στο Σύνδευ, κοντά στους συγγενείς μου και σε πολλούς καλούς φίλους, που με προθυμία και καλοσύνη ζητούσαν να με φιλοξενήσουν και να με περιποιηθούν.

Επειτα πήγα στη ΚΑΤΟΥΜΠΑ. Η Κατούμπα είναι μια πολύ 60 μίλια δυτικά του Σύνδευ. Και εδώ, άλλες φιλοξενίες και άλλες περιποιήσεις. Αλήθεια ο Τσιριγώτης τόχει σαν κληρονομιά του, τώχει μέσα στο είμα αίμα του, νάναι καλόκαρδος και φιλόξενος.

Η Κατούμπα και σαν πόλη και σε τοπίο έχει απάραμιλες φυσικές όμορφιες. Μέσα και γύρω από την πόλη, όλα είναι πράσινα, καθαρά και ωραία. Τα σπιτάκια και δω, είναι μικρές όμορφες μονοκατοικίες που η κάθε μία τους είναι στημένη στο δικό της το κόμματι γης. Και εδώ η ίδια απλωχωριά, η ίδια άνεση στη καθημερινή ζωή. Και εδώ καταπράσινοι όλανθιστοι κήποι, κάνουν τα σπίτια να φαίνονται πανέμορφες βιλίτσες.

Στο ύψος της πόλης και προς το Νοτιά, στο ψηλότερο μέρος μιας απότομης και βαθιάς χαράδρας, έχουν στήσει έναν εξώστη. Ένα μπαλκόνι ως πούμε. Αυτός ο εξώστης στη θέση που είναι

φτιαγμένος, θαρρείς και κρέμεται στο κενό και θα πέσει, από στιγμή σε στιγμή, στη βαθιά χαράδρα. Από εκεί ψηλά, μπορείς να δεις και να θαυμάσεις την άγρια φύση και την άγρια βλάστηση, όπως απλώνεται σε απέραντη έχταση μπροστά σου και εκατοντάδες μέτρα κάτω από τα πόδια σου στη βαθιά χαράδρα και δεξιά και αριστερά στις πλαγιές της. Τούτη την άγρια βλάστηση πρέπει να την άφησε, χρόνια και χρόνια τώρα, ανέγγιχτη το ανθρώπινο χέρι.

Λένε, ότι οι πρωτοπόροι αυτής της περιοχής, έκαναν 25 ολόκληρα χρόνια, για ναύρουν ένα πέρασμα ανάμεσα από τούτα τα φαράγγια και τις χαράδρες.

Μα ο άνθρωπος που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με το να βλέπει από μακριά μόνο, όλες τις όμορφιες, οργάνωσε εκεί ένα ωραίο και μεγάλο τουριστικό κέντρο. Αυτό το κέντρο, αυτή η επιχείρηση, όταν θέτει βαγονάκι (τελεφερίκ) για να ανεβοκατεβάζει τον κόσμο, με ένα φτηνό εισιτήριο, κάτω κάτω στο βάθος της χαράδρας. Στο ξεκίνημα του το βαγονάκι και στη διαδρομή, κάνει δυνατό θόρυβο και κατεβαίνει, κάθεται με το έδαφος, σχεδόν κρεμασμένο από τα συρματόσχοινά του. Αυτό το θορυβώδες ξεκίνημα και το γρήγορο κατέβασμα, που λες και πέφτεις στο κενό, σου προκαλεί όσο και νάναι κάποιο φόβο στην αρχή, που ξεπερνιέται όμως γρήγορα, γιατί ακούς τους συνταξιδιώτες σου να γελούν και να διασκεδάζουν με αυτό το θορυβώδες και γρήγορο κατέβασμα.

Ανατολικά στον εξώστη βρίσκεται ένα τρίλιθο. Είναι τρεις πέτρες μεγάλες και ψηλές, που θαρρείς και ανεβαίνουν ψηλά στον ουρανό, καρφωμένες στη γη κοντά κοντά ή μία στην άλλη, σαν αδελφές. Και έτσι τις λένε εδώ στη Κατούμπα «THREE SISTERS». Παρα πέρα αυτό το ίδιο κέντρο διαθέτει ένα έναεριο τραινάκι, που περνάει πάνω ακριβώς από τη βαθιά χαράδρα και ενώνει, δύο απέναντι κορυφές. Όλα αυτά τα μέσα διευκολύνουν τον επισκέπτη να δει, να απολαύσει και να θαυμάσει όλες αυτές τις υπέροχες φυσικές όμορφιες της πόλης και της περιοχής της Κατούμπα.

Πέρα μακριά και προς τα δυτικά της Κατούμπα, ύψωνεται μια μεγάλη και σκούρα βουνοσειρά. Είναι τα μπλάβα βουνά.

Καιρός όμως να εγκαταλείψουμε με πολλή λύπη μας την ωραία Κατούμπα και τους καλούς μας φίλους που κάναμε τόσο ωραία συντροφιά και να γυρίσουμε στη βάση μας, στο Σύνδευ. Σε λίγες μέρες θα πρέπει να επισκεφτούμε την Καμπέρρα και τους εκεί δικούς μας που μάς περιμένουν.

Συνέχεια στην επόμενη έκδοση.